

El Barça, protestant

Dij, 20/05/2010 per Catalunya Religió

(David Casals/CR) El protestantisme era el punt en comú que unia Joan Gamper i la resta de fundadors del FC Barcelona, que aquest diumenge va guanyar la Lliga.

Així, el club, fundat l'any 1899, va néixer perquè 35 dels seus primers fundadors no van ser acceptats en el cercles esportius de l'època, no pas per ser estrangers, com tradicionalment s'ha explicat, sinó probablement per la seva fe protestant.

Els orígens del club els posa de manifest el radiofonista Agustí Rodes, en dos llibres, 'Els fundadors del FC Barcelona' i una biografia de Joan Gamper, publicats per Edicions Joica.

Rodes va remenar en els arxius de les primeres esglésies protestants de Barcelona i allà va poder trobar els registres i batejos dels primers fundadors del club. Eren membres actius de l'[Església Evangèlica de Parla Alemanya](#) les missions metodistes, l'[Església Anglicana de Parla Anglesa](#) i també l'Església Reformada Suïssa.

Així, eren protestants sis dels onze primers fundadors del club (Gamper, Wild, Kunzle, Maier i els germans Parsons). També ho eren Haas, Witty i Gmelin, que van ocupar la presidència del club durant els seus primers 30 anys juntament amb Gamper i Wild. També molts d'ells estaven implicats en l'Hospital Evangèlic, que avui dia segueix en actiu al carrer de les Camèlies.

Gamper va estar compromès amb la comunitat evangèlica de Barcelona fins al darrer dia de la seva vida. Col·laborà en la construcció d'un nou temple evangèlic (Aragó, 51) -que avui és l'Església Evangèlica de Sant Pau, de tradició reformada i que forma part de l'Església Evangèlica de Catalunya- i fou enterrat en al recinte protestant del cementiri de Montjuïc.

Tot i que en un primer moment el Barça l'integressin joves estrangers de tradició protestant, mai es va limitar l'accés de socis catalans, o sigui catòlic. El Barça no és la única institució que van promoure protestants d'origen estranger, aquest també és el cas del Real Club de Tennis de Barcelona, fundat l'any 1899 per joves metodistes.

L'any 1905 uns quants jugadors del Barça van ser els promotors de la primera església protestant que es construïa a Barcelona, la primera que no ocupava ni uns baixos ni un pis en una escala, com s'havia fet des de 1868, quan coincidint amb la 'Revolució de La Gloriosa', comencen a poder a treballar a Espanya les primeres missions evangèliques estrangeres, que fins llavors tenien prohibida la seva tasca. La inauguració d'aquesta església, la capella de St. George, de tradició anglicana, sobretot perquè el cardenal Casañas liderà una campanya en contra de l'obertura d'un lloc de culte protestant. "La libertad de cultos es en si impía y absurda, porque es un aimpiedad y un absurdo suponer que el hombre tiene derecho de no adorar a Dios (...) Afirmar que el hombre tiene derecho de abrazar los cultos disidentes es una herejía", assegurava el cardenal.

Amb el pas dels anys el 'nucli dur' del Futbol Club Barcelona va deixar d'estar format per joves de tradició protestant, i l'entitat va anar evolucionant fins al 'millor club del món' que és en l'actualitat. Avui dia, el Papa és soci del FC Barcelona i tradicionalment es van a oferir els títols a la Verge de la Mercè, un costum que es va instaurar durant el nacionalisme franquista i que encara perdura. El primer cop que es va fer fou l'any 1952 després de guanyar la Copa.

Cap al tombant de segle, es va proposar a la Junta Directiva del club que la capella del Camp Nou es transformés en un centre obert a totes les creences religioses, exportant la idea del Centre Abraham que va funcionar durant les Olimpíades. La proposta fou rebutjada.